

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 19ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση C-339/98 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Peacock AG κατά Hauptzollamt Paderborn⁽¹⁾)

(«Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογικές κλάσεις — Δασμολογική κατάταξη των καρτών δικτύου — Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία»)

(2000/C 372/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-339/98, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Peacock AG και Hauptzollamt Paderborn, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της σημειώσεως 5 Β του κεφαλαίου 84 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τα παραρτήματα των κανονισμών (ΕΟΚ) 2886/89 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989 (ΕΕ L 282, σ. 1), 2472/90 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1990 (ΕΕ L 247, σ. 1), 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991 (ΕΕ L 259, σ. 1), 2505/92 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1992 (ΕΕ L 267, σ. 1), 2551/93 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 1993 (ΕΕ L 241, σ. 1), και (ΕΚ) 3115/94 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 345, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), J.-P. Puissochet, P. Jann, και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 19 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η σημείωση 5 Β του κεφαλαίου 84 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τα παραρτήματα των κανονισμών (ΕΟΚ) 2886/89 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, 2472/90 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1990, 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991, 2505/92 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1992, 2551/93 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 1993, και (ΕΚ) 3115/94 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν αποκλείει την κατάταξη των καρτών δικτύου που προορίζονται για εγκατάσταση στις αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών στη δασμολογική κλάση 8471 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας. Μεταξύ Ιουλίου 1990 και Μαΐου

1995, οι κάρτες αυτές έπρεπε κατά συνέπεια να καταταγούν στη δασμολογική κλάση 8471 ως μονάδες μηχανών αυτού του είδους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 258 της 21.11.1998.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-363/00)

(2000/C 372/05)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Enrico Traversa, νομικό σύμβουλο, αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θέσει στη διάθεση της Επιτροπής το ποσό του 1 484 936 000 000 ιταλικών λιρών ως ιδίους πόρους των Κοινοτήτων εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ⁽¹⁾, περί του συστήματος των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων και αρνούμενη να καταβάλει τους τόκους υπερημερίας επί του ποσού αυτού οι οποίοι οφείλονται σύμφωνα με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 9, 10 και 11 του ανωτέρω κανονισμού·
- β) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, έχοντας εγγράψει στον λογαριασμό της Επιτροπής ποσό μόνον 1 486 594 526 LIT, αντί ποσού 1 486 442 594 526 LIT, στις 30 Μαΐου 1996, και έχοντας εγγράψει το υπόλοιπο οφειλόμενο ποσό μόνο στις 29 Ιουνίου 1996, καθυστέρησε αδικαιολόγητα να θέσει στη διάθεση της Επιτροπής ιδίους πόρους των Κοινοτήτων, κατά παράβαση του εν λόγω κανονισμού.

Κατά συνέπεια, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεώρησαν ότι έπρεπε να εφαρμοστεί το άρθρο 11 του κανονισμού 1552/89⁽²⁾, που προβλέπει την καταβολή τόκων υπερημερίας αν ένα κράτος μέλος εγγράψει καθυστερημένα ιδίους πόρους των Κοινοτήτων στον λογαριασμό που ανοίγεται προς τον σκοπό αυτό στο όνομα της Επιτροπής σε πιστωτικό ίδρυμα που καθορίζει κάθε κράτος μέλος.